

Guido KNOPS

Gewezen directeur Koning Boudewijnstichting

Het is niet de eerste keer dat we Guido KNOPS ontmoeten, al was het de vorige keer in een heel andere setting. Pak en das had hij aan, en het decor toen was het statige gebouw van de Koning Boudewijnstichting. Knops stapte op uit besparingsoverwegingen en deze keer ontmoeten we hem thuis in zijn geliefde Mechelen, hemd losjes open. Maar zijn hart ligt nog altijd bij de stichting.

‘Geloof is belangrijk voor mij, omdat het me gelukkig maakt’

Lieve WOUTERS

Welhaast zijn hele loopbaan stond hij mee aan het roer van de Koning Boudewijnstichting, maar Guido KNOPS (61) is eigenlijk geoloog van opleiding. Hij doctoreerde op stadsverval en -vernieuwing, meer bepaald in de buurt van het Klein Begijnhof. Aan die multiculturele wijk heeft hij zijn hart verpaid en hij woont er ook. Mensen van verschillende gezindten bij elkaar brengen en samen vooruit komen, dat geeft pas voldoening.

–Hoe kwam u eigenlijk terecht bij de Koning Boudewijnstichting?

Na mijn studies werd ik coördinator van de campagne voor stadsvernieuwing hier in Mechelen. Toen Paul Staes lijsttrekker werd voor Europa van het toenmalige Agalev, vroeg hij of ik belangstelling had voor zijn post bij de stichting, waar hij verantwoordelijk was voor projecten in verband met ruimtelijke ordening. De stichting was toen nog jong en klein. Ze werd opgericht ter gelegenheid van het 25-jarige ambtsjubileum van koning Boudewijn, met de bedoeling projecten te ondersteunen die het samenleven bevorderen.

Door de bankencrisis verloor de stichting vorig jaar veel geld, waardoor besparingen zich opdrongen. En omdat de stichting er niet is voor zichzelf, maar voor de projecten die we ondersteunden, vond ik dat we allereerst in onze werking moesten besparen. Daarom ben ik opgestapt, enkele jaren vóór mijn pensioen. Ik blijf nog wel enkele projecten opvolgen en sta open voor vrijwilligerswerk allerhande.

–Waar houdt de stichting zich vandaag precies mee bezig?

De KBS is een onafhankelijke en pluralistische stichting die op een duurzame manier wil bijdragen tot meer rechtvaardigheid, meer democratie en meer respect voor diversiteit. Ze steunt projecten op heel veel actiedomeinen: armoede, erfgoed, gezondheid, engagement, migratie, ontwikkeling. Ze brengt mensen van verschillende overtuigingen en disciplines bijeen om samen wetenschappelijk én concreet na te denken over hoe we stappen vooruit kunnen zetten.

–Over welke project bent u zelf erg tevreden?

Ik denk met veel enthousiasme terug aan het project *Accent op talent* uit 2002. We stelden een commissie samen van mensen uit onderwijs- én bedrijfs wereld, om na te

Het katholieke geloof is een ijzersterk gegeven. Maar hoe gaan we het doorgeven, vraagt Guido Knops zich af. © Hugo Maris

denken over de vraag hoe het onderwijs kan hervormd worden, zodat de schotten tussen de richtingen ASO, TSO en BSO naar beneden zouden worden gehaald, het onderwijs jonge mensen beter voorbereidt op

„We mogen niet wachten met herstructurering van parochies tot ze vanzelf doodbloeden zonder enige palliatieve zorg”

de arbeidsmarkt, en ook in de toekomst in staat is om beter in te spelen op maatschappelijke veranderingen. Dit project leverde proeftuinen op die vandaag positief beoordeeld worden. In het Vlaams regeerakkoord staat het rapport-Monard vermeld. Er zal rekening worden gehouden met onze aanbevelingen.

Over het algemeen zijn mensen bang voor vernieuwing. Maar in onze huidige samenleving houd je het hoofd maar boven water als je bereid bent om je voortdurend aan te passen. Leaders moeten voldoende uitstraling hebben om de mensen het vertrouwen te schenken dat daarvoor nodig is. Elk veranderingsproces is ook een kans om er iets beters van te maken.

–Daar zegt u iets wat ook op de Kerk van toepassing is. We staan voor ingrijpende veranderingen en de onzekerheid is groot.

De kerkleiding moet vandaag durven te zeggen dat we voor een ernstig veranderingsproces staan. Ze moet daarover goed communiceren, zodat de mensen weten waar we naartoe gaan. Het lijkt er soms op dat we wachten met de herstructurering van parochies tot ze leegbloeden, zonder enige palliatieve zorg.

Het katholieke geloof is een ijzersterk gegeven. Het is belangrijk dat de boodschap wordt doorgegeven aan de volgende generaties, ook bij ons in West-Europa. Hoe gaan we dat doen? Er is wederzijds vertrouwen én respect nodig. Het lijkt me

belangrijk dat de kerkleiding vertrouwt op de mensen die betrokkenheid tonen en dat ze hen de ruimte geeft om mee te denken. Er zijn meer mensen bereid zich in te zetten, dan men misschien wel denkt. Ik ben niet pessimistisch. Die vele jaren bij de Koning Boudewijnstichting hebben mij een perspectief van hoop gegeven dat ik niet meer kwijtgeraak. Mensen met heel verschillende ideologische achtergrond – of het nu ging om Frans- en Nederlandstaligen of gelovigen en niet-gelovigen – hadden er de openheid om van elkaar te leren en elkaars sterke punten toe te passen bij zichzelf. Daar kunnen we nog veel van leren.

–Zelf engageert u zich alvast in uw parochie.

Het geloof maakt me tot wie ik ben, een gelukkige mens die probeert zijn steentje bij te dragen aan een betere samenleving. Onze parochie is een kwaliteitsvolle gemeenschap. Daar zet ik me met plezier voor in. Ik stuur de parochieploeg aan zoals ik in de KBS ook probeerde de neuzen in dezelfde richting te krijgen, hoe verschillend mensen onderling ook zijn.